

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 100/23

V Luxemburgu 15. júna 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-411/22 | Thermalhotel Fontana

Voľný pohyb pracovníkov bráni právnej úprave členského štátu podmieňujúcej náhradu škody tým, aby opatrenie izolácie uložili jeho vlastné správne orgány

Takáto právna úprava môže viesť k nepriamej diskriminácii migrujúcich pracovníkov

Na konci roka 2020 bolo viacero zamestnancov rakúskeho hotela Thermalhotel Fontana podrobených skrútingovým testom na COVID-19. Tento hotel oznámil príslušnému rakúskemu orgánu verejného zdravotníctva výsledky pozitívnych testov. Určití dotknutí zamestnanci mali bydlisko v Slovinsku a Maďarsku. Rakúsky správny orgán im preto neuložil opatrenia izolácie v súlade s uplatniteľným rakúskym zákonom (EpiG¹), ale informoval príslušné maďarské a slovinské orgány. Tieto orgány nariadili uvedeným zamestnancom opatrenia izolácie v ich bydliskách na základe svojho práva. Počas týchto období izolácie Thermalhotel Fontana naďalej vyplácal dotknutým zamestnancom odmeny v súlade s rakúskym pracovným právom. Tento hotel usúdil, že naň prešlo právo jeho zamestnancov na náhradu škody z dôvodu, že im vyplácal odmenu, a preto na základe EpiG požiadal príslušný rakúsky správny orgán o náhradu škody z dôvodu ušlého zisku, ktorá bola spôsobená jeho zamestnancom počas uvedených období. Správny orgán tieto žiadosti zamietol.

Žaloby podané proti týmto rozhodnutiam boli v prvej inštancii tiež zamietnuté ako nedôvodné, pretože súd usúdil, že právo na náhradu škody zakladajú iba rozhodnutia založené na správnom opatrení prijatom na základe EpiG, ktorého dôsledkom je ušlý zisk zamestnancov.

Rakúsky správny súd konajúci v ďalšej inštancii rozhodol prerušiť konanie a počkať, kým sa Súdny dvor vyjadrí **k otázke, či náhrada priznaná zamestnancom počas ich izolácie predstavuje „nemocenskú dávku“ v zmysle nariadenia o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia², a teda či táto náhrada patrí do pôsobnosti tohto nariadenia**. Ak by to tak bolo, vnútroštátny súd usudzuje, že podľa týchto ustanovení mali rakúske orgány zohľadniť rozhodnutie o izolácii pochádzajúce od orgánov iných členských štátov tak, ako keby ich prijal vnútroštátny orgán.

Ak by však bola odpoveď na prvú otázku záporná, **vnútroštátny súd sa pýta, či zásada voľného pohybu pracovníkov, premietnutá do článku 45 ZFEÚ a článku 7 nariadenia č. 492/2011³, bráni právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje priznanie náhrady škody tým, aby opatrenie izolácie uložil ten istý členský štát**.

¹ Epidemiegesetz (zákon o epidémiách).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 2011, s. 1).

Súdny dvor odpovedal na prvú otázku záporne. Podľa neho sa nariadenie o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vzťahuje na dávky, ktoré sa jednak priznávajú príjemcom mimo akéhokoľvek individuálneho posúdenia osobných potrieb na základe zákonom stanovenej situácie a jednak sa vzťahujú na riziká výslovne uvedené v článku 3 ods. 1 uvedeného nariadenia. Súdny dvor následne konštatoval, že druhá uvedená podmienka nie je splnená. Podľa ustálenej judikatúry je totiž **hlavným cieľom „nemocenských dávok“ v zmysle uvedeného ustanovenia vyliečiť pacienta.**⁴ To však nie je prípad náhrady škody, aká je upravená v EpiG, pretože na získanie takejto náhrady škody nie je relevantné, či je osoba, na ktorú sa vzťahuje opatrenie izolácie, skutočne chorá. **Takáto izolácia sa neukladá na účely uzdravenia dotknutej osoby, ale s cieľom chrániť obyvateľstvo predtým, aby ho táto osoba nakazila.**

Pokiaľ ide o druhú otázku, Súdny dvor na ňu odpovedal kladne, pričom pripomenul, že zásada voľného pohybu pracovníkov zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky. Pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, tak požíva na území ostatných členských štátov rovnaké sociálne a daňové výhody ako vnútroštátni pracovníci. Z toho vyplýva ustálená judikatúra, podľa ktorej **treba ustanovenie vnútroštátneho práva považovať za nepriamo diskriminačné, ak je spôsobilé viac sa dotknúť a tak viac znevýhodniť pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, než vnútroštátnych pracovníkov.**⁵ Náhrada škody uvedená v EpiG sa priznáva len osobám izolovaným na základe tohto zákona v nadväznosti na vykonanie vnútroštátnymi orgánmi verejného zdravotníctva, teda len osobám s bydliskom na rakúskom vnútroštátnom území. **Náhrada škody tak nepriamo súvisí s podmienkou bydliska na rakúskom území, čo sa viac dotýka migrujúcich pracovníkov, a teda predstavuje nepriamu diskrimináciu.**

Pokiaľ ide o existenciu objektívneho odôvodnenia opatrenia, Súdny dvor konštatoval, že je nepochybne v záujme verejného zdravia, ktorý umožňuje obmedziť voľný pohyb pracovníkov, aby boli uložené opatrenia izolácie a aby bolo stanovené vyplatenie náhrady škody s cieľom podporiť ich dodržiavanie. **Náhrada škody len v prospech osôb izolovaných na základe vnútroštátnej právnej úpravy s vylúčením najmä migrujúcich pracovníkov, ktorí boli do izolácie umiestnení na základe sanitárnych opatrení platných v členskom štáte ich bydliska, sa však nezdá vhodná na dosiahnutie tohto cieľa.** Náhrada škody v prospech takýchto migrujúcich pracovníkov by totiž práve tak mohla nabádať týchto migrujúcich pracovníkov k tomu, aby dodržiavali izoláciu, ktorá im bola uložená, a to v prospech verejného zdravia.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

⁴ Rozsudok z 15. júla 2021, A (Verejná zdravotná starostlivosť), [C-535/19](#) (pozri tiež TK č. [136/21](#)).

⁵ Rozsudok z 8. decembra 2022, Caisse nationale d'assurance pension, [C-731/21](#) (pozri tiež TK č. [199/22](#)).